

ตำนานเมืองนครศรีธรรมราช

หลวงทำนุกิจราชกูร์

พิมพ์เป็นที่ระลึกในงานประชุมเพลิงศพ

นางสาวพร้อม นนทร

ณ เมรุวัดมกุฏกษัตริยาราม

วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๘๑

พิมพ์ที่โรงพิมพ์อักษร

คำนำ

หลวงทำนุนิกรราษฎร์ ประสงค์จะพิมพ์หนังสือเป็น
ที่ระลึกในงานประชุมเพลิงศพนางสาวพร้อม ผนคร
ธิดาพระยาบริรักษ์ภูเบศ (เชียม ผนคร) ได้ขอให้
กรมศิลปากรช่วยเขียนอุรุระจักเรื่อง กรมศิลปากรเห็น
ว่า ถ้าพิมพ์ตำนานเมืองนครศรีธรรมราช จะเหมาะ
มาก ก็วยเป็นเรื่องเก่า ค้นระเบียบชำระคร่ำคร่า
เป็นสมุดไทยขาว เส้นหมึกดำ อักษรไทยย่อ
ลบเลือนหลายแห่ง สมควรพิมพ์ให้แพร่หลาย
สะดวกแก่การสอบสวนของนักประวัติศาสตร์ และ
เป็นการช่วยรักษาเรื่องราวสมัยโบราณไว้ เป็นสมบัติ
แห่งชาติ ให้ยังยืนสืบไป จึงแนะนำให้พิมพ์
เรื่องน หลวงทำนุนิกรราษฎร์ก็ยินดี จึงพิมพ์ตาม
ควรแก่ความประสงค์

กรมศิลปากรขอ โหมทนากุศล ที่เจ้าภาพบำเพ็ญ
เพื่อให้เป็นहितานุทิศประโยชน์ ด้วยเจตนาอุทิศ

มนุญญานิสงส์แก่นางสาวพร้อม ผนคร ผู้วายชนม์
 ตลอดจนการที่หลวงทำนุกรราษฎร์ พิมพ์ตำนาน
 เมืองนครศรีธรรมราช เป็นที่ระลึกสำคัญอีกเรื่อง
 หนึ่ง ซึ่งหวังว่าท่านที่ไ้รับคงจะสนใจโดยทั่วกัน

กรมศิลปากร

ป.ศ.

วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๘๑

ตำนานเมืองนครศรีธรรมราช

ชาติเดิมเมืองหลวงชื่อเมืองนครบุรี พญาเสวย
ราชสมบัติชื่อท้าวโคศรีทราช ผู้อัครมเหษชอเทว
มีพระราชบุตรคนหนึ่งชชอเทมมาลา ยังมีเมืองแห่ง
หนึ่งฝ่ายทักษิณชื่อเมืองขันบุรี พญาผู้เสวยราชชชอ
ท้าวอังกุทราช ผู้เป็นอัครมเหษชอนางจันทเทว จึง
ท้าวอังกุทราชก็มารบด้วยท้าวโคศรีทราชซึ่งพระทันต-
ธาตุ จึงพญาโคศรีทราชก็ให้นางเทมมาลาแลเจ้า
ธน^(๑)กุมาร จึงเจ้าธนกุมารเอาพระทันตธาตุไป
ไว้ในเมืองลังกาทวีป จึงนางเทมมาลาเอาพระ
ทันตธาตุห่อเกล้าชูคาทวารออกจากเมืองลงสเภาะจะไป
ลังกาทวีป สเภาะขีป่างเจ้าสองพี่น้องเห็นทันต
ผงไฟร มาพบสยบนละหาคชายนแก้วทะเลรอบ จึง
นางเทมมาลาเจ้าธนกุมารเอาพระทันตธาตุฝังไว้

(๑) ต้นฉบับเขียน ทนณ

ฌหาทชายนั้น แล้วนางเหมมาลาเจ้าอนุกรม
 ก็เข้าเรือนอยู่ทลย ยังมีพระมหาเถรพรหมเทพองค์
 หนึ่ง. เชอสูแก่อรหันต์เหาะมานมัสการพระรัตนธาตุ
 จึงนางเหมมาลาแลเจ้าอนุกรมก็ถามพระมหาเถร
 พรหมเทพว่า เจ้ามาแห่งใดมาไหว้พระรัตนธาตุ จึง
 พระมหาเถรก็ว่าเราณลูกพระศกาคศ เราช่อมหาเถร
 พรหมเทพ ๆ ก็ว่าเราเห็นพระรัตนธาตุเสด็จมา จึง
 เรามานมัสการแล พระมหาเถรก็ถามนางเหมมาลา
 เจ้าอนุกรม ๆ ก็ยกว่าพญาอังกูตราชมารช ก้วย
 พญาโคศรัทราชจะซึ่งเขาพระรัตนธาตุ พญาอังกูต-
 ราชก็ขาดหัวข้างแก่พญาโคศรัทราช ๆ ก็ให้เอาพระ
 รัตนธาตุไปไว้ในเมืองลังกาทวีปพื้น จึงพระมหาเถร
 ว่ารับพระรัตนธาตุไปยากง่ายประการใดให้รำลึก ถึง
 เราเด็ก แลพระมหาเถรเสด็จไป นางเหมมาลา
 ก็ยกมือไหว้แล้ว เจ้าอนุกรม ก็ยกมือไหว้ลาพระ
 มหาเถรแล้ว ก็เอาพระรัตนธาตุห่อเกล้าชฎาท่าน

จะไปลังกาทวีป เมื่อถึงท่าตรงก็ขอโดยสารลงสเภ
 ธานไป ครั้นถึงกลางมหาสมุทรก็เกิดอศักรวิ
 ษัณห์นาใช้สเภไปมิได้ จึงนายสเภกรมการคนงาน
 ตรึกกันว่า เอานางเหมมาลาแลเจ้าอนุกรมมาลาเสีย
 จึงนางเหมมาลาเจ้าอนุกรมมาลา ก็รำลึกถึงพระมหาเด
 พรหมเทพ ๆ ถนมิตรเช่นพญาครุฑราช ใหญ่ประมาณ
 ๓๐๐๐ วาเสกก็มา จึง.....(คั่นชะบับลย)
จึงพระมหาเดรว่า.....ด้วย
 นาคราช ทั้งหลายขนมาถวาย ยังคมแก่พระทันตธาตุ
 ใส จึงพระมหาเดรพรหมเทพ ถักทำนายในกาลนั้นว่า
 สถานณหาคชายุทเลรอยนั้น ในถาอนาคตกาลไป
 เบื้องหน้า ยังมีพญาองค์หนึ่งชื่อพญาศรีธรรมโศกราช
 จะมาตั้งสถานณหาคชายุทเลรอยนั้น เป็น เมืองใหญ่
 ชื่อเมืองนครศรีธรรมราชมหานคร แลพญาองค์นั้น
 จะก่อพระเจดีย์องค์หนึ่งใหญ่เช่นพระมหาธาตุ สูง
 ๓๗ วา โดยพุทธทำนายนั้นแล จึงนางเหมมาลา

เจ้าอนุกรมราชโอรสให้พระมหาเถรว่า เจ้าผู้มีพระคุณจริง^(๑)
 แล้ว ไซ้เสภาไปได้ จึงพระมหาเถรก็เสด็จไปแล
 ชาติเดิมเมืองหลวงยังมีพญานรขัตติราชราชานัน
 ไต่เสวยราชสุขเกษมเปรมประชา แต่นั้นมาลูกชาย
 ๒ คน ๆ หนึ่งชื่อพญาเจตราชท้าว หนึ่งชื่อยุเออได้
 ๑๐๐ ปี ถัดนั้นมาชื่อพญาเสนาราชสมภารเหลือตรา
 บุญหนักศักดิ์ใหญ่พันคณา เมืองนั้นมก้าแพง ๓ ชั้น
 อ้อม ๓ วันจึงรอบ กมรูปนาคราช ๗ หัว ๗ หาง
 ประกอบขนประคอง มีเรือนหลวงมีพระธาตุ ๓๐ ยอด ๆ
 ทัพซ้ายขวา กลางนั้น สูงสุด หมอก พระพุทธรูป
 ๕๐๐๐ องค์ ๆ หนึ่งมีอาภะคณาได้ ยมมะเมยก็
 เกิดไข่มยขนทั้งพอกพล ครุวนายกยักกกันคนตาย
 วินาศ ก็หนีไข่มยขนรอด พญานันใจบุญ ยังมียาก
 ๕ คนชวนพญาครุฑกัน จึงพญาภพงยากทั้ง ๕ นั้น
 ให้แต่งเสภาแลเรือ ลงพากันหนีมาเขิน หาคชายแก้ว

(๒) คั่นฉบับเขียนนี้ จึง

ทะเลรอบข้างอยู่ อยู่มายังมีนายพราน ๘ คนได้เนื้อ
 นายพราน ๘ คนก็กินคง พงไพร ตลอดมา ตะวันออก
 ได้ ๗ วัน มาพบหาทใหญ่กว้างวิตามริมทะเลที่ ๆ
 รอบแล นายพรานคนหนึ่งชื่อนายพรหมสุริยได้แก้ว
 อันหนึ่งเท่าลูกหมากส่ง แลนายพรานก็กินคงทั้ง
 ๘ คนไปแจ้งพญา จึงนายพรานถวายแก้วนั้นแก่
 พญา ๆ ก็ให้ตั้งแก้วไว้ในท้องพระโรง แลพญาตรี
 วิกนด้วยชากทั้ง ๔ แล้วยกให้แต่งสเภาคน ๑๐๐
 รัชคุณพระพุทธรเจ้าแลก็ให้ไปชอกุในเมืองลังกา จึง
 ชากทั้ง ๔ คนก็แต่งทภูมิลำเนาทั้ง ๒ ฝ่ายโพ้น แล
 พญาที่ใช้ให้ชากทั้ง ๔ คน แลคน ๑๐๐ นั้น ให้ใช้
 สเภาไปลังกาทวีปโพ้น จึงพญาลังกาให้เกาะกุม
 ชากทั้ง ๔ คนและคน ๑๐๐ นั้นไว้ จึงชากผู้หนึ่ง
 ชอพงศาอราชก็เอาทภูมิลำเนาจระก้วยพญาลังกา ๆ
 ก็ยื่นคืนักหนา แลพญาลังกาก็ถามพงศาอราชว่า
 ยังมีเจ้าไทยฤๅหามีได้แห่งเมืองโพ้นได้ เภาจะให้เจ้า

ไทยไปแล เล่าสนทนาให้พญาฟัง เมื่อพระพุทธเจ้า
 ยังแลสั่งสอนบุคคลทั้งหลาย พญาสิงคากว้ายังมี
 เจ้าไทย ๒ พระองค์ก็วิวาทแก่กัน แลพญาสิงคา
 ขออนุโทษนั้นก็ให้แก่พญาทุกก็ให้นิมนต์เจ้าไทยนั้นให้
 มาช่วยชาคูทั้ง ๔ นั้น จึงมหาพุทธคำเพียรก็รับนิมนต์
 แล มหาพุทธคำเพียรก็ว่าจะอยู่ได้ (จะวิวาทแก่
 กันนัก จึงชาคูทั้ง ๔ ก็ให้แต่งสเกาแลจกรับมหา
 พุทธคำเพียรมาแจ้งพญาศรีธรรมโศกราชราชา จึง
 ชาคูทั้ง ๔ ก็เล่าข้อสนทนาให้พญาฟัง จึงมหาพุทธ
 คำเพียรก็เล่าสนทนาให้พญาฟังแล้ว ๆ ก็ว่าแก่ชาคู
 ทั้ง ๔ คนนั้นว่าให้จัดเอาคน ในช่องห้วยช่องเขานั้นแล
 พญาศรีธรรมโศกราชแลพญาพงศาภยทริยแลชาคู
 แลคนทั้งนั้น ก็ตรวกันจะตั้งเมืองแห่งหาคชายทะเล
 รอบโพ้น แลจะตั้งมฤคเจดีย์แลพระพุทธรูปไว้ให้
 ให้วันทนาในตำบลแห่งโพ้นตามพุทธคำเพียรสนทนา
 แจ้งพระกัมต (ชาคู) พระพุทธเจ้านั้นแล จะให้ชาคู

นำไปแห่งหาคชายทะเลรอบโพ้น จึงเกิดไฉยมชนแก่
 คนทั้งหลายใหญ่่น้อยตายสิ้นเป็นอันมาก จึงพญาศรี
 อรรคมไศกราชแลพญาพงศ์ ก็นัดเจ้าไทยแลขาคู
 แลรพลทั้ง.....คำสนทนาไปตั้งณโคกหาคชาย
 ทะเลรอบนั้น

เมื่อมหาศักราชได้..... บนนพญาศรี อรรคม

ไศลราชสร้างสถานลหาคชายนัน เป็นกรุง เมือง ชอ
 เมืองนครศรีธรรมราชมหานคร ผู้รวบรวมเหย้าชอนาง
 สังคเทวี จึงพญาศรี อรรคมไศกราชแลพญาพงศ์
 กษัตริย์แลขาคูทวิวิทย์มหาพุทธอเพียร ซึ่งจะทำอิฐ
 ปูนระก่อพระมหาธาตุ จึงรู้ข่าวว่าพระสังคเทวีเสด็จออก
 แแต่เมืองลังกาก็ล่องน้ำทะเลมาแล ว่ามณเฑียรผราย
 เืองอกงชลามพิมทอง ตามหลัง รัศมีพระ พุทธสังค ๓
 ลอยมาแดงเรือกชอเกาะขันธ์ แล้วก็นมาเห็นเกาะ
 แก้ว เจ้าไทยนั้น.....

ยังมีนักเทศผู้หนึ่ง ถอ พระราชสารพญามัจฉิมเทศ

พญาศรีธรรมโศกราช^๕นั้นมีบุญมัทธานักหนา^๕ ผู้
 อัครมเหษ^๕ชื่อนางสนทมิตรา^๕ พญาน^๕นั้นมีนางสนม
 ๘๕๐๐๐ ในพระราชสาร^๕นั้นว่า ให้พญาศรี
 ธรรมโศกราช^๕เมืองนครศรีธรรมราช^๕กษ^๕พระมหาธาตุ
 องค์หนึ่ง สูง ๓๗ วา พญาศรีธรรมโศกราช^๕นั้นกษ^๕
 พระมหาธาตุ^๕ได้ ๘๕๐๐๐ พระองค์^๕ พญาองค์นั้น
 รู้หลักสามารถแก่บาลีด้วย เจ้าไทยแลพบกิจธรรม
 ไชวี พญาศรีธรรมโศกราช^๕ยินดีด้วยนักหนา เจ้า
 ไทยก็ให้^๕สั่งสอนบาย^๕ให้เรียนสวดมนต์^๕ไหว้พระ^๕ทั้ง ๔
 คนนั้น พญา^๕ก็ให้^๕เร่งการพระราชพิธี^๕สวดมนต์
 เขตคามอาราม^๕ตั้งหินแลตั้ง^๕อิฐ^๕ก่อฐาน^๕พระมหาธาตุ^๕
 เจ้านั้นตามพระราชสาร^๕คามตร^๕กนั้น^๕ จึงมีสารวิสัย
 พญาศรีธรรมโศก^๕ก็ให้^๕มาขอ^๕พระสาร^๕วิกร^๕ธาตุ^๕ จะ
 บรรจุ^๕พระมหาธาตุ^๕เจ้านั้นแล จะบรรจุ^๕พระมหาธาตุ^๕
 ทั้ง ๘๕๐๐๐ ยอดนั้นแล พญาศรีธรรมโศกราช^๕
 เมืองนคร^๕ก็^๕เป็น^๕ทุก^๕ประ^๕ห^๕ร^๕ม^๕นัก^๕หนา^๕ ว่า^๕จะ^๕คิด^๕ฉ^๕น^๕ใด^๕แล

จะได้พระสารริกธาตุนั้น จึงพญาให้อำมาตย์เอาทอง
 ทำลูกฟักแขวนคอมาข้างทั่วทั้งเมือง ถ้าผู้ใดรู้แห่ง
 ที่สารริกธาตุใส่ ก็ให้ทองแก่ผู้นั้น จึงอำมาตย์
 กระทำตามพญาสั่งนั้นใส่

ยังมีผู้เฒ่าคนหนึ่งอายุได้ประมาณ ๒๐ ปี ว่า
 เมตตชายงน้อย พ่อตชายง พ่อตช้าน้ำตเขาไปชก
 พระสารริกธาตุอยู่นั้น ว่ามีผู้เอามาฝังไว้ในเมืองนคร
 ศรธรรมราชัน จึงอำมาตย์เอาผู้เฒ่านั้นไปทูลแก่
 พญา ๆ ก็ให้ดูใส่ จึงพยพระเจดีย์โตกนมีภาพยন্ত্র
 ผักอยู่ จะเอาชนมีได้ จึงพญาก็เป็นทุกประหลดนักหนา
 จึงพญาก็ให้อำมาตย์เอาทองทำลูกฟักนั้นแขวนคอ
 มายาวว่า ผู้ใดรู้แก่ภาพยন্ত্রใส่ ให้ทองแก่ผู้นั้น จึง
 อำมาตย์กระทำตามพญาสั่งใส่

ยังมีกระตาศายผู้หนึ่งเชี่ยวชาญนักหนา กระตาศาย
 ว่าเมื่อพ่อช้ายงใส่ พ่อช้ำไปเรียนภาพยন্ত্রถึงเมือง
 โรมวิสัย เรียนแล้วพ่อช้ำสักตำราควยหมักไว้ในผ้ามือ

พ่อข้าคนมาแดงเมืองแล้ว เถิงเมืองโรมวิสัย จึงใช้
 ภาพยนตร์ตามมาตักคอพ่อข้าไป แลตำราซึ่งพ่อข้า
 สักไว้ในขานั้น ข้าไท้เขียนไว้ตามตำรานั้น ยังอยู่
 แก่ข้าแล จึงอำมาตย์ก็ให้เอาทองเท่าลูกพกนั้นให้แก่
 ละครทาย จึงอำมาตย์ก็นำละครทายมาทูลแก่พญา
 ก็ให้ละครทายไปเก็บใบยาตามตำราซึ่งละครทายทูล
 นั้น จึงเก็บเอาใบยามาทยศใส่ภาพยนตร์ก็นั่งอยู่ จึง
 ร้อนขึ้นไปถึงพระอินทร์ พระอินทร์ก็ให้พระวิศณุ
 กรรมลงมาเอาพระสารวิธธาคุนั้นให้แก่พญา ๆ ก็ให้
 พระสารวิธธาคูไปแก่พญาศรีธรรมโคกราช ก็บรรจุ
 พระมหาธาตุทั้ง ๘๕๐๐๐ ยศใน เมืองมัยยม เทศ
 โพนตามพระราชสารมาขอนั้น จึงพระวิศณุกรรมก็
 ช่วยพญาตกแต่งก่อพระมหาธาตุซึ่งบรรจุพระ สารวิธ
 ธาคูแล้วได้ จึงพระวิศณุกรรมก็ขึ้นไปยังพระอินทรา
 ธิราชแล้ว

จึงพญาศรีธรรมโคกราชตรวักกันแล้ว ก็ให้สร้าง

เมืองชน ๑๒ นักยศวร ขชวคเมืองสายถอตราหน ๑
 นลเมืองคานถอตราว ๑ ขาลเมืองกระถนถนถอตรา
 เสอ ๑ เภาะเมืองปะทงถอตรากระต่าย ๑ มะโรง
 เมืองไทรถอตรางใหญ่ ๑ มะเล็งเมืองพทตงถอตรา
 งเล็ก ๑ มะเมยเมืองตรงถอตรามา ๑ มะแมเมือง
 ชุมพรถอตราแพะ ๑ วอกเมืองบันไทยสมถอตรา
 ฆานร ๑ ระกาเมืองสระอุเลาถอตราไก่ ๑ ฆอเมือง
 ตะกวดกลางถอตราสุนัข ๑ กุนเมืองกระถอตรา
 ลุกร ๑ เมือง ๑๒ นักยศวรทวเมืองชนแกเมือง
 นครศรีธรรมราชมหานคร แลพญาภักกอพระมหา
 ธาคลือบไปใส ใช้ทำลงทวทั้งเมืองคนตาย เจ้าไทย
 แลนักเทศมาคูกนหนังกตาย คนทั้งหลายก็ลงเรือ
 หนีใช้ร้าย จึงทำถักตามลงเรือพญา ๆ แลลูกเมีย
 แลผู้คนก็พินาศพิวาลยกันทั้งนาน
 เมื่อศักราช ๑๑๔๖ ขวบนัน ยังมีพญาองค์
 หนึ่งชอพญาศรีไสยณรงค์ แต่ตะวันตกมาแล้วเมือง

นครศรีธรรมราช ผู้เป็นอัครมเหษีชื่อ (ละมัย
ชาติ).....

สำเร็จแล้ว ท้าวอุทุมพรหิโตของยกพระหิโตของชาวชนชวา
แต่เทียบมแทนศิลาไปฝ่ายทักษิณเป็น แคน พระเจ้าศรี
ธรรมโศกราช แต่เทียบมแทนศิลาไปฝ่ายอุครเป็น
แคนท้าวอุทุมพรหิโตของ แลเทศโพธิสมภารของท้าวอุทุมพร
พญาศรีธรรมโศกราช ไม่ทั้งปวงก็แหวกออกตรา
นั้นแล ท้าวอุทุมพรหิโตของพญาศรีธรรมโศกราชหลังน้ำ
ทักษิณโชนทก อธิษฐานเป็นพระญาติพระวงศ์กันสืบ
ไป ถ้ำสิ้นบุญพญาศรีธรรมโศกราชแล้ว เชอ
ฝากพระนางพญาศรีธรรมโศกราช แลทั้งพญาจันทร์
ภาณ พญาพงศ์สุราหะผู้น้องทั้ง ๒ ค่วย แลพญา
ศรีธรรมโศกราชว่าแก่ท้าวอุทุมพรหิโต ฅเมืองของ
ท่านโพ้นขัตสังโคข้างชงหาไม้ ท้าวอุทุมพรหิโตบอก
ขัตแก่หวาย, แล้มา, คันขอ, เชือกขวัน, พวนศรีอง แล

พญาศรีธรรมโศกราชว่าจะจัดให้เขาส่งทุกขี แล
 ท้าวอู่ทองว่าแก่พญาศรีธรรมโศกราช เมืองของท่าน
 ชักสิ่งใดเล่า แลพญาศรีธรรมโศกราชว่าชักแต่เกลือ
 อาณาประชาราษฎร์ไม่รู้ทำกิน แลท้าวอู่ทองว่าจง
 ให้ ล่าเภ้าเข้ามาจะจัดให้ชออกไป จะได้ทำบุญให้
 ท่าน แลพญาศรีธรรมโศกราชท้าวอู่ทองปราไส
 กันแล้วก็เสด็จกลับมายังเมืองทั้ง ๒ ฝ่าย แล
 ครั้นมาถึงเมืองนครศรีธรรมราช พญาศรีธรรม
 โศกราชให้ รังคนทั้ง หลายให้ทำพระ มหาธาตุคงรัก
 บัณฑิตทองสำเริงแล้ว กระจ่างให้หัวเมือง ๑๒
 นักยศทำพระหีบ แลพญาศรีธรรมโศกราช
 ก็ให้ ทำพระไพหารใหญ่ชื่อไพหารหลวง แลส่ง
 เกรของบรรณาการ มี พระราชสารบอก ถวายให้ส่วน
 ไปถึงท้าวอู่ทอง ๆ ก็ให้ทอง มา บัณฑิตพระ มหาธาตุ แล
 เกลือมาด้วย อยู่มานาน พญาศรีธรรมโศกราช
 ก็ถึงแก่กรรม

พระยาจันทรภาณุ^{๒๒} นอ^{๒๒}ง^{๒๒}เป็น^{๒๒}พญาแทน แล^{๒๒}ขอก^{๒๒}
 ช่าว^{๒๒}ไป^{๒๒}ถึง^{๒๒}ท้าว^{๒๒}อู่^{๒๒}ทอง^{๒๒}ๆ^{๒๒}ก็^{๒๒}ให้^{๒๒}เครื่อง^{๒๒}ไทย^{๒๒}ทาน^{๒๒}มา^{๒๒}ช่วย^{๒๒}สัง^{๒๒}การ^{๒๒}
 พระศัพ^{๒๒}พญา^{๒๒}ศรี^{๒๒}ธรรม^{๒๒}โค^{๒๒}กราช^{๒๒} แล^{๒๒}พญา^{๒๒}จันท^{๒๒}รภา^{๒๒}ณ^{๒๒}
 เป็น^{๒๒}พญา^{๒๒}อยู่^{๒๒}ไต่^{๒๒}ประ^{๒๒}มา^{๒๒}ณ^{๒๒} ๗^{๒๒} ข^{๒๒}ว^{๒๒}ย^{๒๒} เกิด^{๒๒}ใช้^{๒๒}ย^{๒๒}ม^{๒๒}บ^{๒๒}น^{๒๒}ลง^{๒๒}
 ทง^{๒๒}เม^{๒๒}อง^{๒๒}คน^{๒๒}ต^{๒๒}าย^{๒๒}วิ^{๒๒}นา^{๒๒}ศ^{๒๒}ป^{๒๒}ระ^{๒๒}ไล^{๒๒}ย^{๒๒} แล^{๒๒}พญา^{๒๒}จันท^{๒๒}รภา^{๒๒}ณ^{๒๒}
 พญา^{๒๒}พง^{๒๒}ศ^{๒๒}สุ^{๒๒}รา^{๒๒} หะ^{๒๒}ต^{๒๒}ริ^{๒๒}ก^{๒๒}น^{๒๒} ท^{๒๒}ว^{๒๒}ย^{๒๒} ม^{๒๒}ห^{๒๒}า^{๒๒} เถ^{๒๒}ร^{๒๒} ส^{๒๒}จ^{๒๒}า^{๒๒}น^{๒๒}เท^{๒๒}พ^{๒๒}
 แล^{๒๒}ว^{๒๒} พ^{๒๒}า^{๒๒}ค^{๒๒}ร^{๒๒}อ^{๒๒}บ^{๒๒}ค^{๒๒}ร^{๒๒}ว^{๒๒}ล^{๒๒}ง^{๒๒}เร^{๒๒}ือ^{๒๒}ห^{๒๒}น^{๒๒}ี^{๒๒}ใช้^{๒๒}ย^{๒๒}ม^{๒๒}บ^{๒๒}น^{๒๒} ใช้^{๒๒}ก^{๒๒}ั^{๒๒}ตาม^{๒๒}
 ลง^{๒๒}เร^{๒๒}ือ^{๒๒}พญา^{๒๒}ๆ^{๒๒} ล^{๒๒}ก^{๒๒}เม^{๒๒}ีย^{๒๒}ก^{๒๒}ั^{๒๒}ต^{๒๒}าย^{๒๒}ส^{๒๒}ัน^{๒๒} พระ^{๒๒}ม^{๒๒}ห^{๒๒}า^{๒๒}เ^{๒๒}ถ^{๒๒}ร^{๒๒}ส^{๒๒}จ^{๒๒}า^{๒๒}ณ^{๒๒}
 เ^{๒๒}ท^{๒๒}พ^{๒๒}ก^{๒๒}ั^{๒๒}ต^{๒๒}าย^{๒๒} เม^{๒๒}อง^{๒๒}น^{๒๒}ค^{๒๒}ร^{๒๒}ก^{๒๒}ั^{๒๒}ร^{๒๒}้าง^{๒๒}เท^{๒๒}อ^{๒๒}อยู่^{๒๒} เป็น^{๒๒}ข^{๒๒}ำ^{๒๒}ร^{๒๒}ัง^{๒๒}โร^{๒๒}ม^{๒๒}อยู่^{๒๒}
 ทง^{๒๒}น^{๒๒}าน^{๒๒}

ฮา^{๒๒}ท^{๒๒}เ^{๒๒}ก^{๒๒}ิม^{๒๒} ว่า^{๒๒}พระ^{๒๒}พ^{๒๒}น^{๒๒}ม^{๒๒}ท^{๒๒}ะ^{๒๒}เ^{๒๒}ล^{๒๒}ค^{๒๒}ร^{๒๒}ม^{๒๒}เ^{๒๒}ล^{๒๒}ส^{๒๒}ว^{๒๒}ล^{๒๒}ค^{๒๒}ิ^{๒๒}ท^{๒๒}ร^{๒๒}
 อ^{๒๒}ิ^{๒๒}ร^{๒๒}า^{๒๒}ช^{๒๒}ก^{๒๒}ษ^{๒๒}ต^{๒๒}ริ^{๒๒}ย์^{๒๒} พระ^{๒๒}บ^{๒๒}ว^{๒๒}ร^{๒๒}เช^{๒๒}ษ^{๒๒}ฐ^{๒๒}า^{๒๒}พระ^{๒๒}ร^{๒๒}า^{๒๒}ช^{๒๒}ก^{๒๒}ุม^{๒๒}าร^{๒๒} อ^{๒๒}ัน^{๒๒}เป็น^{๒๒}
 พระ^{๒๒}เ^{๒๒}้า^{๒๒}ห^{๒๒}ล^{๒๒}า^{๒๒}น^{๒๒} แล^{๒๒}ะ^{๒๒}พระ^{๒๒}ก^{๒๒}ิ^{๒๒}ลา^{๒๒}พระ^{๒๒}บ^{๒๒}ู่^{๒๒} พระ^{๒๒}ย^{๒๒}ำ^{๒๒}มา^{๒๒} ท^{๒๒}ำ^{๒๒}น^{๒๒}มา^{๒๒}
 ค^{๒๒}ง^{๒๒}อยู่^{๒๒}เพ^{๒๒}็^{๒๒}ช^{๒๒}ร^{๒๒}บ^{๒๒}ร^{๒๒} ท^{๒๒}ำ^{๒๒}น^{๒๒}เ^{๒๒}า^{๒๒}พ^{๒๒}ล^{๒๒}มา^{๒๒} ๓๓๐๐๐ ช^{๒๒}้าง^{๒๒}พ^{๒๒}ง^{๒๒}
 พ^{๒๒}ล^{๒๒}าย^{๒๒} ๕๐๐ ม^{๒๒}้ำ^{๒๒} ๗๐๐ พ^{๒๒}ล^{๒๒}อ^{๒๒}ัน^{๒๒}ตาม^{๒๒}ท^{๒๒}ำ^{๒๒}น^{๒๒}มา^{๒๒}เ^{๒๒}อง^{๒๒}น^{๒๒}
 ๕๕๐๐๐ ท^{๒๒}ำ^{๒๒}น^{๒๒}ก^{๒๒}ง^{๒๒}ร^{๒๒}ว^{๒๒}ง^{๒๒}เร^{๒๒}อ^{๒๒}น^{๒๒}ห^{๒๒}ล^{๒๒}ว^{๒๒}ง^{๒๒}ห^{๒๒}น^{๒๒}ำ^{๒๒}พระ^{๒๒}ล^{๒๒}า^{๒๒}น^{๒๒}

เวื่อนชาวแม่พระสนม แลวกให้ทานาเกลอ แลท่าน
 ก็ให้เอามาถวายแก่พระเจ้ายู พระเจ้าย่า ๆ ท่านก็ชน
 จมหนักหนา ว่าพระหลานเรารู้หลักมขุญญาอัน
 ประ เสริฐทุก ประการก็ยินดี แลวกก็แต่งเพลาอัน
 ให้มาถึงพระหลาน ท่านให้ราชยาน, คานหาม, กดึง
 กลก, ชุมสาย, ทานตะวัน, จามร, จามจุรี, พักโยก
 ให้มาแก่พระหลานท่าน แล้วพระยู พระย่าท่านก็
 สั่งว่าแก่พระหลานท่าน จะไปตั้งแห่งใด ๆ ไสย ให้
 ขอกแก่พระยู พระย่าท่านให้รู้ แลท่านให้ทำนาอย่าง
 ตะพานไค้ ๓๐๐ แลวกตั้งอยู่ริมสมุทร ท่านก็
 เสวยราชอยู่ ในกรุงเพ็ชรบุรีนั้นอยู่นาน
 ยังมีสำเภาจีนชัศเข้ามาสำหนง แลชาวกรุงเพ็ชร
 บุรแลนำขุนล่ามจีนเขาเคืองบรรณาการมาถวาย แก่
 พระเจ้าอยู่หัว ขอพระราชทานฝางแก่พระเจ้าอยู่
 หัว ๆ ก็ให้พระราชทานฝางแก่ขุน ล่ามจีน เต็ม สำเภา
 นั้น เขาไปถึงพระเจ้าร่มฟ้ากรุงจีน แลพระเจ้า

รมพำกรุงจนกชนชมยนักนัทนา ว่าพระพนม
 ทะเลศรีมเหษ (ท) ราชราช กษัตริย์ พระ บวรเชษฐา
 พระราชกุมาร เล็ดจ มา ตั้งอยู่ รมสมุทธรณ์ ควรเรา
 เอนางจันทรเทวีศรีบาทราชบุตรทองสมุทธรณ์ ให้
 เป็นพระอัครมเหษ แก่ พระ บวรเชษฐาพระราชกุมาร
 เจ้ากรุงเพ็ชรบุรี แลนางจันทรเทวีศรีบาทราชบุตร
 ศรทองสมุทธรณ์ เป็นลูกนางจันทรเมาศศรีบาทนารถ
 สุวงศ์ นางเกิดในคอกหมากก็อยู่ เมืองจำปาธิบค
 ไปเป็นพระมเหษแก่ พระเจ้ารมพำกรุงจน แลเกิด
 นางจันทรเทวีศรีบาทราชบุตรศรทองสมุทธรณ์ แล
 พระเจ้ารมพำกรุงจนแต่งลำเก้านั้นไว้ ๑๕ ลำ แล
 แต่ง นางจันทรเทวีศรีบาทราชบุตรศรทองสมุทธรณ์ ให้
 เอนมาถวายแก่พระเจ้าอยู่หัวเป็นพระอัครมเหษ แล
 พระเจ้ารมพำกรุงจนก็ แต่ง เงิน ทอง ผ้า ผ่อน แพร
 พรพรรณแลชาวแม่พระสนม แลหญิงชาย ให้ มาแก่
 นางจันทรเทวีศรีบาทราชบุตรศรทองสมุทธรณ์ไว้

๗๔๐๐ ให้ขุนล่ามเงินถอมมาถวายแก่พระเจ้าอยู่หัว
 แลพระเจ้าอยู่หัวก็อภิเษก นางจันทร เทวศิริ ขาทราช
 บุตรีศรีทองสมุทรเป็นอัครมเหสี แลสมเด็จพระเจ้าอยู่
 หัว แลพระเจ้าอยู่หัวก็แต่งตั้งค่ายกำแพงพรหมมาศ
 พิษลทาน ท่านก็ให้ขุนกำแพงพรหมราชาไชย
 เจ้าเมืองสุพรรณบุรี ให้พระสนมมาเป็นนางเมือง
 แลเจ้าศรี ให้เป็นพระพลอยงท่าน ๆ ก็ให้กินเมือง
 แพรก แลเจ้าศรีราชานัน แลลวหาญ ท่านก็ให้
 ทหารไปอยู่สร้างเมืองทุกเมือง แลท่านให้ทหาร
 ไปนั้น เมืองทุกเมือง แลพระเจ้าอยู่หัวก็มีพระ
 ราชกุมาร ๓๐ มีพระราชบุตร ๓๐ แลพระพนมวัง
 แลนางสะเคียงทองบชกไว้ เค็มเจ้าเลียงเกลาเลียง
 หัวมาทาบคนมาแล อันเป็นเจ้าแก่เกลาแก่ทวนสย
 ไปเมื่อหน้าใส คงสุกทวพระจันทร์พระอาทิตย์ พระ
 จันทร์พระอาทิตย์ก็หายไปไว้ เจ้าก็หายด้วย อันจะ

ได้เป็นใหญ่ได้ เพราะรัตนาคารเจ้าแลอันจะเป็นแทน
 ลอยไปเหล่านั้นแล แลพระเจ้าอยู่หัวประทานให้พระ
 พนมวังแลนางสระเคียงทองออกไปสร้างเมืองนครคอน
 พระ แลท่านให้พล ๗๐๐ แขนก ๕๐ ช้าง ๓ ม้า ๓
 มาประทานให้แก่พระพนมวังแลนางสระเคียงทอง อยู่
 ในเมืองนครคอนพระนั้นจงขาด แลมีลูกหลานให้
 อยู่ ก็นเมืองมีญาติกาหญิงชายได้ ให้ถวายเป็นมา
 เป็นข้าพระเจ้าอยู่หัว แลเมืองแห่งใด ๆ เป็นเมืองขึ้น
 ได้ พระพนมวังแลนางสระเคียงทองแต่งตั้งแกกนั้นให้
 ไปเป็นเจ้าเมืองนั้นอยู่ จงทุกเมืองนั้น ให้มาขึ้นใน
 เมืองนครคอนพระเป็นส่วยทอง แลให้ไต่หัดสำฟ้าเขี้ยว
 ฌบ้านเมืองไกล พระพนมวังแลนางสระเคียงทองได้
 เป็นอูระสร้างบ้านเมือง แล พระ มหา ชาติ ทุ่ง ลู สำ เร็ว
 แล้วให้เจ้าศรวิราชผู้ ลูก พระ พนมวัง แล นาง สระ เคียง
 ทองเข้ามาเอาแก้วสำหรับขอกพระเจ้านั้นแลทองออกไป
 ไป แลพระเจ้าอยู่หัวสั่งให้สร้างบ้านเป็นนางงทุก

ทำบลด ให้ ย้าวแก่คนอันอยู่ ณ เขาให้ออกมาทำไร่
 นาแลอยู่ เป็นที่ถนถาน บ้านที่อยู่ ให้ มชอมมีตำบล
 แลให้พระพนมวังกกุหมายไว้ ให้เจ้าศรีราชาเอา
 เข้ามาไหว้พระเจ้าอยู่หัวจงชัยทราบ แลพระเจ้า
 อยู่หัวสั่งเท่านั้น แลพระพนมวังแลนางสะเคียง
 ทองแลศรีราชา กรายลาสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวสั่ง
 เท่านั้น แลให้มคักราชตั้งไว้ คักราช ๑๕๖๖ ปี
 มะเมียศกนักษัตร

เมื่อพระพนมวังแลนางสะเคียงทองแลศรีราชา
 ออกมาสร้างเมืองนครคอนพระนั้น แลพระพนมวัง
 แลนางสะเคียงทองก็มาตั้งบ้านอยู่จงสระอยู่นอกเมือง
 นครคอนพระ สร้างข่าเป็นนา สร้างนาทุ่งเขน สร้าง
 นาท่าทอง สร้างนาไชยคราม สร้างนากะนอม สร้าง
 นาสะเพียง สร้างนาตระชน สร้างนากดอง แล
 ให้นายรักนายราชนายเขี้ยวไปอยู่สร้างนาเมืองไชยา
 สามันตาขุนศรีพลแลนางอาม นายไอ นายพรหม

สองนตาขุนเทพให้ไปสร้างเมืองชุมพร นายศรีนายไธ
 สองนตาขุนเทพขยสร้างนาบางสะพาน นายยอคอยู่
 สร้างนาเวียงสระ แลในเมืองนครทอนพระนนผราย
 ไซ้ทำลงคนตายมากนักหนา แลคนทงหลายกัหัน
 ออกจากเมืองนครทอนพระเข้าอยู่ในเขา แลพระ
 พนมวังแลนางสะเคียงทองมีลูก ๓ คน เจ้าศรีราชา ๑
 เจ้าสุนตรา ๑ เจ้ากุมาร ๑ แลเจ้าศรีราชาเอา
 นางสนหลานพระพนมวังเป็นเมีย ขึ้นไปสร้างนาใน
 เมืองสระอุเลา แลเจ้ากุมารเอานางจันทร์หลาน
 พระพนมวังขอเป็นเมีย อยู่ทำขบสกำดะหมอทำทอง
 สร้างนาทุ่งเอน แลเจ้าสุนตราใสอินทราชาขอเอา
 เป็นเมียตั้งบ้านแทยทะเลตระหนอม สร้างนาศรีชั้น
 สร้างนาสะเพยง แลกระนอม แลสร้างทงนน แล
 เมืองอะลองใสให้นายเซียงแสนอยู่ ไชยครามให้
 นายมงคลอยู่ ๒ นหลานนางสะเคียงทอง กำเพ็ชร ๑
 นางแก้ว ๑ นางฮอน ๑ ๓ นหลานนางสะเคียงทอง

นางราช ๑ นางศรี ๑ นางแก่น ๑ นางพระภู ๑
 นางเพชร ๑ นางเทศ ๑ นางบุญทอง ๑ นาง
 ประภาวดี ๑ (รวม) ๘ คนนี้หลานพระพนมวัง

นายแสน ๑ นายแก้ว ๑ นายศรีไทย ๑ นาย
 ชาค ๑ นายเทพ ๑ นายศรีจันทร์ ๑ นายอยู่ ๑
 นายไสย ๑ นายสาม ๑ นายชนะ ๑ นายวังเมือง ๑

นายอิน ๑ นายศรี ๑ นายโคก ๑ นายรัต ๑
 ๒๕ ๒๕
 ๒๕ ๒๕ ๒๕ ๒๕
 ทรงหลานนางสะเคียงทอง ผู้มีชอทรงนยมเป็น

กาทวคลูกหลานสียไป ให้ลูกหลานเอาชื่อผู้เฒ่า
 ผู้แก่ลงตาทรงนมาชนชื่อ เรียกเอาชื่อผู้เฒ่าผู้แก่ทรงน
 ให้รู้จักเต็มนั้น

นางกรุงเมืองน้องพระพนมวัง นางรินเสาทอง
 นางพระทอง นางพานทอง หลานพระพนมวัง
 นางกรุงเมืองแม่เจ้าจันทกุมาร นางเสาทอง แม่เจ้ากู
 นางพานทองแม่เจ้าอยู่ นางแก้ว นางหง นางอยู่ผอง
 ๒๕ ๒๕ ๒๕ ๒๕ ๒๕ ๒๕
 ๒๕ ๒๕ ๒๕ ๒๕ ๒๕ ๒๕
 ๒๕ ๒๕ ๒๕ ๒๕ ๒๕ ๒๕
 น้องนางสะเคียงทอง นางสลก นางคำ นางคำ

นางทองทอง นางแก้ว นำนางสะเคียงทอง นางบุญ
 นางอ่อน นางสุภัทธา นางเกลยง นางแย้ม น้า
 พระพนมวัง นางทอง นางเวียง นางวัดเมือง หลาน
 นางสะเคียงทอง เกิดในบ้านหงส์ระนั้นแล ให้ลูกหลาน
 ผู้หญิงเอาช้อยายทวดทั้งน เอาช้อผู้เฒ่าผู้แก่ทั้งน
 ไว้ให้รักเคิมนั้นแล

พระเจ้าอยู่หัว พระบาทเสด็จนฤพาน เขาพระศัพ
 พระธาตุเสด็จสถานวิทวาแห่งใดๆ ให้ญาติพี่น้องแบ่ง
 กันออกไปอยู่รักษาพระธาตุเป็นชาติแห่งนั้น แลขอ
 ถวายพระราชกุศลทุกๆ องค์เจ้า ถ้ามีลูกหลานหญิง
 ชาย ก็ให้แต่งงานเข้าไปถวายเป็นข้าพระเจ้าอยู่หัว
 ทุกขณะอย่าให้ขาดเลย พระพนมวังนางสะเคียงทอง
 บอกว่าไว้เท่านั้นแล

พระพนมวังนางสะเคียงทองแต่งเรือ ๙ ลำให้แก่
 แหก ให้ไปเป็นเจ้าแกเมืองแขกทุกเมือง แล
 พระพนมวังนางสะเคียงทอง ให้เฝ้ามากินเมืองญันท

ให้^๕ชอราชา^๕ประหมัด^๕ เจม^๕ระ^๕บ^๕เม^๕ย^๕ห^๕น^๕ง^๕ เจ^๕ระ^๕ว^๕ง^๕สา^๕ให้^๕
 ไป^๕ก^๕ิน^๕เม^๕ื่อ^๕ง^๕ระ^๕นะ^๕เท^๕พา^๕ ให้^๕ชอ^๕รา^๕ชา^๕ระ^๕ว^๕ง^๕ เจ^๕ลา^๕ย^๕
 เม^๕ย^๕ห^๕น^๕ง^๕ เจ^๕สุ^๕มา^๕ให้^๕ก^๕ิน^๕เม^๕ื่อ^๕ง^๕ป^๕า^๕ห^๕ง^๕ ให้^๕ชอ^๕รา^๕ชา^๕
 ประ^๕เม^๕ล^๕รา^๕ เจ^๕สุ^๕มา^๕เม^๕ย^๕ห^๕น^๕ง^๕ เจ^๕คร^๕ิส^๕ท^๕ท^๕รา^๕ให้^๕ไป^๕ก^๕ิน^๕
 เม^๕ื่อ^๕ง^๕ตา^๕น^๕ ให้^๕ชอ^๕รา^๕ชา^๕อ^๕ุ^๕ท^๕ถ^๕ิ^๕เท^๕วา^๕ และ^๕คร^๕ิ^๕เค^๕อ^๕เม^๕ย^๕ห^๕น^๕ง^๕
 เจ^๕อะ^๕เส^๕น^๕ให้^๕ไป^๕ก^๕ิน^๕เม^๕ื่อ^๕ง^๕ลา^๕ย^๕ ให้^๕ชอ^๕รา^๕ชา^๕คร^๕ิ^๕ส^๕ุ^๕ล^๕ตา^๕น^๕
 เจ^๕ระ^๕ลา^๕ล^๕เม^๕ย^๕ห^๕น^๕ง^๕ เจ^๕ลา^๕ร^๕ง^๕ให้^๕ไป^๕ก^๕ิน^๕เม^๕ื่อ^๕ง^๕พั^๕ท^๕ล^๕ง^๕ ให้^๕
 ชอ^๕รา^๕ชา^๕พา^๕ท^๕ระ^๕ระ^๕ย^๕ เจ^๕คร^๕ิ^๕ท^๕า^๕อ^๕ย^๕ง^๕เม^๕ย^๕ห^๕น^๕ง^๕ เจ^๕ล^๕ี^๕เต^๕
 ประ^๕ว^๕ง^๕สา^๕ให้^๕ไป^๕ก^๕ิน^๕เม^๕ื่อ^๕ง^๕ไ^๕ท^๕ร^๕ ให้^๕ชอ^๕รา^๕ชา^๕พิ^๕ติ^๕มัน^๕
 เจ^๕เป^๕ระ^๕า^๕ะ^๕เม^๕ย^๕ห^๕น^๕ง^๕ เจ^๕ลา^๕ว^๕ง^๕ให้^๕ไป^๕ก^๕ิน^๕ละ^๕ง^๕ ให้^๕ชอ^๕
 รา^๕ชา^๕ย^๕ร^๕า^๕ เจ^๕ลา^๕ตา^๕นา^๕อ^๕ย^๕ง^๕เม^๕ย^๕ห^๕น^๕ง^๕ เจ^๕คร^๕ิ^๕ส^๕ะ^๕ห^๕ล^๕ิ^๕ย^๕
 ให้^๕ไป^๕ก^๕ิน^๕เม^๕ื่อ^๕ง^๕ง^๕อ^๕น^๕เ^๕ ให้^๕ชอ^๕รา^๕ชา^๕อะ^๕ระ^๕ย^๕ เจ^๕ปะ^๕ระ^๕ลา^๕ล^๕ี^๕เม^๕ย^๕
 ห^๕น^๕ง^๕ เจ^๕นา^๕ว^๕า^๕ให้^๕ไป^๕ก^๕ิน^๕เม^๕ื่อ^๕ง^๕พ^๕ล^๕ ให้^๕ชอ^๕รา^๕ชา^๕ปะ^๕ะ^๕เส^๕น^๕
 เจ^๕ป^๕าร^๕เม^๕ย^๕ห^๕น^๕ง^๕ ส^๕ัง^๕เบ^๕ย^๕ย^๕ล^๕ะ^๕ส^๕า^๕ม^๕เก^๕ว^๕ย^๕น^๕สา^๕ว^๕า^๕
 แ^๕ต^๕ง^๕ แ^๕ช^๕ก^๕ก^๕ิน^๕เม^๕ื่อ^๕ง^๕ไ^๕้^๕ พ^๕ระ^๕พ^๕น^๕ม^๕ว^๕ง^๕แ^๕ถ^๕น^๕าง^๕
 ส^๕ระ^๕เค^๕ย^๕ง^๕ท^๕อ^๕ง^๕ให้^๕ผ^๕ก^๕ส^๕ว^๕ย^๕ท^๕อ^๕ง^๕ปี^๕ล^๕ะ^๕ ๑๐ ทำ^๕ล^๕ง^๕ท^๕อ^๕ง^๕ท^๕ุก^๕

เมืองแฉะ พระพนมวังนางสะเดียงทองตั้งบ้านอยู่หงสระ
 แฉะ แต่ง แฉกไป เป็น เจ้า เมือง นั้น เจสะหาปลา
 เจสลิมา ๓ นเป็นทนายใช้ให้เรียกส่วยทองทุก
 เมืองแฉะ ราชารงให้ ไปอยู่เมืองไซยานั้น แฉะเจศรีเต
 เมื่อยังบอก ไว้ ให้รู้ เต็ม นั้นแฉะ ว่าอัน ไล่ไว้ ณที่นั้น
 ยอมผู้อยู่ณกระปลอกทุ่งบ้านนั้นแฉะ พระพนมวัง
 นางสะเดียงทองแต่ง แฉกให้ ไปเป็นเจ้าเมืองทุกเมือง
 อยู่น้อยหน่ง พระพนมวังตาย

เจ้าศรีราชา มาแต่เมืองสะอูเลาแต่งการศัพพะ
 พนมวังแล้วล้วย รับเอาธาตุนั้นไปไว้ในคำขลนเขา
 อัคริกัน แล้วก่อพระเจดีย์ไว้ เอาธาตุนั้นไว้ ในถ้ำ
 นั้น แฉะไว้พันวังให้อยู่รักษาธาตุนั้น เจ้าศรีราชา
 ทำบุญให้ทานณทุ่งพระนัง แฉะเรียกขอพระนังทานนแฉะ
 เจ้าศรีราชา ให้ ยกกฎหมายเอาชื่อ แฉกซึ่งให้ ไปกิน
 เมืองเป็นเจ้าเมืองทุกเมือง แฉะกฎหมายเอาคำขลนบ้าน
 คำขลนเมืองแฉะไร่นา แฉะคนมากน้อย ในเมืองนคร
 ทอนพระ แฉะว่าอารามทุกคำขลน แฉะพระมหาธาตุ

ซึ่งยังไข่มุ่แล้วนั้น เข้ามาถวายแก่พระเจ้าอยู่หัว
 ใ้ ๆ ก็ย่นตักหนา พระเจ้าอยู่หัวตรัสว่ารัตนากกร
 เข้าใ้ จะใ้ใครของสมบัตแทนสียไป แลเจ้าศรีราชา
 กรายบาทสมเค็้พระเจ้าอยู่หัวทั้งสองพระองค์ ทล
 ว่าตงบ้านเมืองสร้างข่าเป็นนา ตงบ้านถนถานข่าว
 คนทงหลายทำไรนา แลวแต่่งแขกไปกินเมืองแลว
 แลคนในเมืองนครทอนพระนันทนอยนถ แลวเจ้า
 ศรีราชากรายทลพระกรุณาพระบาทสมเค็้พระเจ้าอยู่
 หัวว่า พระพนมวังตายแลว แลพระเจ้าอยู่หัว
 มีพระกรุณาปราณีพระพนมวัง พระเจ้าอยู่หัวทง ๓
 พระองค์มีพระกรุณาแก่เจ้าศรีราชา ประทานใ้ช้อ
 เป็นพญาศรีธรรมโศกราช สุรินทรราชาสุวรรณค
 ชยคิ คิริยชยเดียร ชกษพิริยปรากฏรมพาหุ เจ้า
 พญาานครศรีธรรมราชมหานคร นางสนใ้ พระ
 ราชทานใ้ช้อนางจันทรเทวีศรีรัตนฉายา นางเมือง
 นครศรีธรรมราชมหานคร พระเจ้าอยู่หัวมีพระราช
 ทานใ้เงินแก่พญาศรีธรรมโศกราชมหานครพัน

คำสั่ง พญาศรีธรรมโศกราชก็ทูลพระกรุณาว่า
 เมืองท่าทองใต้หล้าฟ้าเขียวนยากเงินทอง ข้าพระเจ้า
 พระบาทอยู่หัว จะขอทำเงินเล็กยัดตราขโมยประจำ
 แต้นไปเมื่อหน้า แลพระเจ้าอยู่หัวมพระกรุณาให้
 ทำเงินเล็กยัดตราประจำแต้นไปเมื่อหน้า แลพระเจ้า
 อยู่หัว เร่งพญา ศรีธรรมโศกราช ให้ ออก ไปตั้ง บ้าน
 เมืองให้สำเร็จ ก็เร่งให้แต่งพระมหาธาตุให้แล้วเสร็จ
 ตั้งบ้านทุกตำบล แลประมวลผู้คนเข้าอยู่ในเมือง
 นครศรีธรรมราชนั้น อนันที่ทรงระนั้นให้พระยา
 อยู่ครองเมืองทนน พระเจ้าอยู่หัวสั่งแล้วเท่านั้น
 พญาศรีธรรมโศกราช นางจันทร์เทวีศรีรัตนฉายา
 กรายบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทั้ง ๒ พระองค์ลาออก
 มาเมืองนครศรีธรรมราชได้ พญาศรีธรรมโศกราช
 ให้ พันวิกรมตั้งบ้านตั้งบ้านอยู่ทรงระรักษาธาตุพระ
 พนมวังอยู่ในถ้ำซึ่งก่อขรรุอาคูนนั้นแลญาติกาทั้งปวง
 แลลูกหลานพระพนมวังนางสะเคียงทองได้ พระยา
 ไร่ให้อยู่นางสนตรา เจ้าอินทราชกุมารก็แยกกันณ

บ้านรุงสระ ให้อยู่ท่าทอง ให้อยู่ไชยคราม ให้อยู่
 อยู่นครนอม ให้อยู่ตระชน ให้อยู่ระลอก ให้อยู่
 ทุ่งหลวง ให้อยู่ไชยา ให้อยู่ชุมพร ให้อยู่
 กระ ให้อยู่บางตะพาน ให้อยู่คทา แลแต่งตั้งให้
 พญาภิษก ช่างमारพลเข้าไปตั้งอยู่ในเมืองนครศรี
 ธรรมราช แลพญาให้สร้างบ้านเป็นนา แลทำอิฐ
 แต่งพระเจ้าแลสถานอารามอันตรธานนั้นแล

พระยาให้ทำนาคอนแล้วแลแต่งตั้งคนให้ไปตั้งบ้าน
 สร้างบ้านเป็นนาทุกตำบล พญาให้แต่งตั้งพระไพหาร
 หลวงก่อน แลแล้วแลให้แต่งตั้งวัดพระเคิม แลให้แต่งตั้ง
 สระบางแก้ว แลให้ขุดพูนถนนแล้วแต่งตั้งวัดเสมาเมือง
 แล้ว แลพญาก็แต่งตั้งนายมุนเขวคนไปสร้างบ้านเป็นนา
 ในตำบลพระเจ้าแดงชมาย ให้นายหมั่นคงไปสร้าง
 บ้านเป็นนาคำบลพนัง ให้นายสามบุรีวัด นายพญาไชย
 นายสีวังใส เขาคนไปสร้างบ้านเป็นนา คำบลพญิง
 • ปลกต่อพนังครา ให้นายศรีเมือง นายปรัชญา...วัด

เอาคนไปสร้างขำเข็นนา ค่ายลหนองไผ่ นาลึก
 คลองกะโคน ต่อขม้าย โถ้วักค่านหลวง ให้
 นายเถ้าขุนแก้ว ๑ เถ้าขุนสาม ๑ เถ้าสร้อย ๑
 เถ้าลีลา ๑ ให้อยู่รักษาพระแล

สร้างนาหนองไผ่ นาลึก ให้พันพรหมเอา
 คนไปสร้างขำเข็นนาค่ายลปากช่อง ค่านเดือน ให้
 นายญอกเมืองเอาคนไปสร้างขำเข็นนาค่ายลกระ ให้
 นายอายุเจ้าป่า เอาคนไปสร้างขำเข็นนา อยุ่รักษา
 พระในวัดพระนังครา ให้นายโคกเอาคนไปสร้างขำ
 เข็นนา สทุงกระบานใกล้ ให้นายหอมเอาคนไป
 สร้างขำเข็นนา ค่ายลปราน ๑ ให้นายบุเอาคน
 ไปสร้างขำเข็นนา ค่ายลละลานสะเภา ๑ ให้นาย
 พรหมงัว เอาคนไปสร้างขำเข็นนา ค่ายลลี้แวง ๑
 ให้นายสาคร เอาคนไปสร้างขำเข็นนา ค่ายล
 สนนทระเล ๑ ให้นายศรีทอง เอาคนไปสร้างขำ
 เข็นนา ค่ายลขางจาก ๑ ให้นายจัน นายพรหมไชย

นายเทพ ตั้งบ้านอยู่ ตำบลเจ้าเหล็กรักษาพระโคก
 ในพระดโพบพระอยู่ในถ้ำเขื่อนนั้น ให้นายอิน นาย
 อรรณราช ตั้งบ้านอยู่ ตำบล.....๑ ให้นายใส
 นายแก้ว ตั้งบ้านอยู่ กรุงชิง ๑ ให้นายสาม
 นายไกร ตั้งบ้านอยู่ ตำบลนาพ สร้างบ้านเป็นนา ๑
 ให้นายคง นายสง สร้างบ้านเป็นนา ๑ ตำบลพะตึง
 วัค ๑ ให้นายไชย นายจัน เขาคนไปสร้างบ้านเป็น
 นาตำบลกระแต๊ะ ๑ แล พระพุทธเจ้าอยู่ยงเขา
 พระเจ้าอยู่ในถ้ำ ให้นายง้อ นายทองอยู่รักษา
 พระ สร้างวัคกระแต๊ะ สร้างพระไพทาร์ สร้างนา ๑
 ให้นายโลม นายศรี ทำพระในถ้ำเขื่อนนั้น ใ้
 นายราช นายราม นายญอก นายศรี สร้าง
 พระไพทาร์นั้น แล ให้นายทองศรี เจ้าไกร เจ้าหอม
 อยู่จำเกาะ สร้างบ้านเป็นนา ผูกทวยด้วยสระเกียง
 ให้นายหอม นายราชเสนทา เขาคนไปสร้างบ้านเป็นนา
 ตำบลสระนังพระแนะ ๑ ให้นายอิน นายขุน นายใส
 นายราช ทำวัคภูปลดองทุลึงลิด

ครั้นแต่งให้คนสร้างบ้านทำนาแล้ว พญาก็ให้
 ทำพระมหาธาตุ ไปคนในเมืองญีทน เมืองปทัง
 เมืองกทลันตัน เมืองพร เมืองอแจ เมืองจนะเวพา
 เมืองสาย เมืองตาน เมืองตรง เมืองไซร เมืองตรัง
 เมืองไชยา เมืองสะอูเลา เมืองชุมพร เมือง
 บางสะพาน ให้ช่วยทำ พระมหาธาตุณ เมืองนคร
 ศรีธรรมราชแล้วเสร็จได้ พญาศรีธรรมโคกราช
 แต่งเครื่องบรรณาการเข้ามาถวาย แลพระเจ้าอยู่หัว
 เสด็จออก ไปไล่ช้างสำคัญใน ตำบล บาง สะพานได้
 พญาศรีธรรมโคกราชก็กราบพระบาทสมเด็จพระ
 เจ้าอยู่หัว ทูลพระกรุณาว่าแต่งบ้านเมืองทั้งนั้น แล
 เมืองนครศรีธรรมราชเสร็จแล้ว ทำมหาธาตุได้รอก
 แล้ว ขอดถวายพระราชกุศลแก่พระเจ้าอยู่หัว เป็น
 อันเสร็จ พระเจ้าอยู่หัวมีพระกรุณาพญาศรี
 ธรรมโคกราชฯ กราบทูลพระกรุณาขอดถวายสามชาย
 สามหญิง แลพน ๑๐๐ พักพวกสามชายสามหญิง

แลขอเอา ลูกหลาน สามชาย สามหญิง เป็นเจ้าหัวพัน
สิบสองหัวปากหัวสิบนั้นทั้งนี้ไว้คนหนึ่ง ขอถวาย

สัตย์สามชายสามหญิง เป็นข้าพระเจ้าอยู่หัว ทูล
บังคมสยไปเมื่อหน้า พระเจ้าอยู่หัวมีพระกรุณาให้
พขุนพระคลังกฎหมายชื่อสามชายสามหญิง ไว้ให้รู้
จักชื่อ แล้วให้เรียกชื่อสามชายสามหญิงสยแต่หน้าไป
เมื่อหน้าแล

นายอยู่ น้องพญาศรีธรรมโศกราช เมียชื่อ
นางแก้ว นายกู นายอู ๒ นหลานพญาศรี
ธรรมโศกราช นายกู เมียชื่อนางคำ นายอู เมีย
ชื่อนางคำเพ็ชร กฎหมายชื่อสามชายสามหญิง
สามใจแล

พญาศรีธรรมโศกราช กราบทูลพระกรุณา
ว่า ข้าพระเจ้าอยู่หัว นายอูได้มีญาติลูกหลาน
สิบได้ เมื่อหน้าได้ ขอพระทานถวายลูกหลาน
หญิงชายเป็นข้าทูลพระบังคมพระเจ้าอยู่หัว ขอ

พระทานเป็นข้าพระเจ้าวัก ข้าพระถือสร้างพระราช
 กุศลถวายแก่พระเจ้าอยู่หัวสืบไปเมื่อหน้า ข้าพเจ้า
 นายอยู่ใต้ มีลูกหลานสืบไปเมื่อหน้า ขอพระทานทำ
 ข้างถวายแก่พระเจ้าอยู่หัวสืบไปเมื่อหน้า ข้าพเจ้า
 นายอยู่ใต้ มีลูกหลานสืบไป ขอพระทานถวาย
 เป็นอาษาพระเจ้าอยู่หัวแก่นไปเมื่อหน้า ขอพระเจ้า
 อยู่หัวมีพระกรุณาแก่สัตว์ผู้ยาก ข้าพระเจ้าอยู่หัว
 ขอทูลพระบงคม พระเจ้าอยู่หัวมีพระกรุณาว่า สาม
 ชายสามหญิง ซึ่งพญาศรีธรรมโคกราชอาณาจักรนั้น ให้
 ไว้แก่พญาศรีธรรมโคกราชอาณาจักรนั้นก่อน เมื่อใดมี
 ราชการสิ่งใดๆไปเมื่อหน้าใต้ ให้สามชายสามหญิง
 กราบพระบาทพระเจ้าอยู่หัว ขอถวายนางจันทร์เทวี
 พระราชบุตรผู้หลานเป็นแม่นแล้ว ก็ลาพระเจ้าอยู่หัว
 ออกมาเมืองนครศรีธรรมราชใต้

พญาศรีธรรมโคกมาถึงแก่กรรมแล พระเจ้า
 อยู่หัวให้นายอู นายกู นายอยู่ เข้ามากราบ

พระบาทพระเจ้าอยู่หัว ขอฝากส่งเงินค่าสิ่ง ยาท
 สิ้น ฎีกนชนพระคลังหลวงแล

ข้าพระเจ้าอยู่หัวสามชายสามหญิง ขอเป็น งาน
 หนึ่ง คงพลร่อยหนึ่งเป็นงานส่งแลที่ส่ง

พระเจ้าอยู่หัวในจังหวัดเมืองนครศรีธรรมราช พระ
 เจ้าอยู่หัวมีพระกรุณาให้ฝากส่งเงิน ค่าสิ่ง ยาทสิ้น
 ฎีกนชนพระคลังหลวง ให้พชนพระคลังกฎหมาย
 ไว้ว่า แค้นไปเมื่อหน้า ให้ฝากส่งอย่าให้ขาด อย่า
 ชำรุด แลปรำมุนชาวส่ง ๑๐๐ คนอย่าให้แตกฉาน
 นายอู นายอยู่ ให้ครองเมืองนครศรีธรรมราช ฝาก
 ส่งชนพระคลังหลวงทุกข

แลนายญอกแก้วไล่ ให้ถือชาวเชิงกุกิทั้งยวง
 มาชนในพระนครทุกเจ้าคณะ แลนายสมิงคโต
 พรมา ซึ่งเสียเรือ แลมาอยู่ในเมืองนคร แล
 ให้นางพทองเป็นเมีย ให้เป็นผชาวรียพงศ์ อยู่
 รักษาพระมหาธาตุในเมืองนครแล

นายช^๒ นายก^๒ นายอ^๒ ก็อาสาช่วยมาผูกชน^๕
 ณพระคตงหลวง แลกราบพระบาทสมเด็จพระเจ้า
 อ^๒ย^๒หัว ลาออกมาเมืองนคร

อ^๒ย^๒ นานมาชาวช่วยแตกฉานสัตว์รัก นายช^๒
 เข้ามากราบทุกพระบาทสมเด็จพระเจ้าอ^๒ย^๒หัวว่า ชาว
 ช่วยแตกฉานสัตว์รักแลช่วยชำระ^๕ พระเจ้าอ^๒ย^๒หัว
 มีพระกรุณาแก่นายช^๒ พระราชทานให้เอาเหม็น^(๑)
 สักขอมราช ข้าหลวงพระทานให้^๕ ซ้อเหม็นสุดใจแมน
 เอาเหม็นงข้าหลวง พระทานให้^๕ ซ้อเหม็นแสนใจ
 ซ้อ^๕ ทั้งสองนพระทานให้^๕ คาบทองคนละเล่ม ถัดจ^๕
 นำเป็นนายคาบหลวง พระทานให้^๕ ออกไปช่วยนายช^๒
 อ^๒ย^๒ เป็นอนันชาตในเมืองนครศรีธรรมราช เรียกเงิน
 ช่วยสาอากร แลช่วยแก้พลสามชายสามหญิง แล
 ให้^๕ รั^๕ ฤ^๕ ก^๕ ล^๕ ก^๕ หลานนายช^๒ นายก^๒ นายอ^๒ ซึ่งจะแทน
 ทนไปเมื่อหน้า เหม็นสุดใจแมน เหม็นแสนใจ^๕ ซ้อ
 นายช^๒ กราบพระบาทสมเด็จพระเจ้าอ^๒ย^๒หัว ก็ลาออก

(๑) ตรงกับ หมัน

มาเมืองนครศรีธรรมราช ใจสั่งสมชาวส่วยประมุข
 ไว้แล้ว แลเห็นสุคใจแมน เหมือนแสนใจช้อ แล
 รามผู้ลูกนายอู แลนายเฒ่า ถ้อเงินส่วยด้วยเหมือน
 สุคใจแมน เหมือนแสนใจช้อ ขนพระคลังหลวงแล้ว
 ไล่ พขุนพระคลังนำนายรามซึ่งเข้ามากราบพระบาท
 พระเจ้าอยู่หัว ทูลพระกรุณาว่า ข้าพระพุทธเจ้านาย
 รามผู้ลูกนายอู ข้าพระเจ้าอยู่หัว ๆ มีพระกรุณาพระ
 ทานให้ช้อแก่นายราม ช้อเหมือนศรีจอมรติ เจ้าเมือง
 นครศรีธรรมราช แลเหมือนศรีจอมรติเจ้าเมืองนคร
 แลเหมือนสุคใจแมน เหมือนแสนใจช้อ กราบพระบาท
 ส้มเตี๊ยะพระเจ้าอยู่หัว ถวายยังคมนาออกมามาเมือง
 นครศรีธรรมราช

เหมือนศรีจอมรติ เอานางขนกของ หลานนายก
 เขนเม็ย อยู่ นานมาเกิดลูกหญิงผู้หนึ่ง ชื่อนางเอ็ย
 แลพระหลานเป็นพระยา แลชงอยู่ เมืองลานสะกา
 • มาช้อเอานางเอ็ยเขนเม็ย กเกิดลูก ๗ คน

หนึ่งชื่อเจ้าชู เจ้ากู เจ้าอยู่ บอกไว้ว่า ชุน
 แสนหลานพญาศรีธรรมโคกราช ถวายไว้ให้
 ทายต่างเจ้าสองคน นางคงราชแม่หนึ่ง นางอน
 ท้าวแม่หนึ่ง ชุนแสนแต่งนายอินทรพงศาเข้าไปถวาย
 เป็นทายต่างพระเจ้าอยู่หัว ๆ มีพระกรุณาพระทานชื่อ
 ให้นายอินทรพงศาเป็นเหมือนแสนสอยดาว แล้วพระ
 เจ้าอยู่หัวทรงช้างจะชนด้วยช้างเถื่อนได้ เหมือนแสน
 สอยดาวกราบทูลพระกรุณาว่า ช้างเถื่อนนั้นใหญ่
 นึก แลทรงพระกรุณา พระเจ้าอยู่หัวมีฟังเหมือนแสน
 สอยดาว จะชนด้วยเถื่อน เหมือนแสนสอยดาวแล่น
 เข้าไปหาช้างเถื่อนให้แทง เหมือนแสนสอยดาวตาย
 ชื่อว่าตายต่างเจ้า ถ้าพระเจ้าอยู่หัวเสด็จทางใด ๆ
 แลเห็นมีชอยตามบุรพประเพณีแต่ก่อนได้ เหมือน
 แสนสอยดาวกราบทูลพระกรุณา ถ้าพระเจ้าอยู่หัว
 มีฟัง เหมือนแสนสอยดาวเห็นผิดประเพณีได้ เหมือน
 แสนสอยดาวกราบทูลพระกรุณาแล เหมือนแสนสอย

กาวเขาประเพณีแต่ก่อนพิจารณาแล้วแก่สาร ทุกชั้น นั้น
 เอง พระเจ้าอยู่หัวทรงช้างนำทรงย่นจะคลของเดือน
 แล้วเสด็จลงเรือพระที่นั่งชักช้าง แลเสด็จประพาส
 กลางคน ขอทูลกรุณามิฟังได้ เหมือนแสนสอยกาววัย
 พระราชาชาตญาถวายเป็นชีวิต ขออาษาจนสิ้นพิพธแล

เจ้าอุ เจ้ากุ เจ้าอยู่ บอกไว้ ว่าพระพนมวัง
 แลนางสะเคียงทองตั้งบ้านอยู่จรวงสระนั้น ให้หาจ
 พบค้นไม้ไผ่ แลค้นแซกติดกัน ท่านมีสิ่งของอยู่
 ใต้ค้นไม้แลค้นแซงั้น ช้านานแล้ว แลมีพบค้น
 แซงั้นไผ่นั้นเลย ถ้าพี่น้องลูกหลานพบค้นไม้ค้น
 แซงั้นใส ให้หาเครื่องบูชาเทพารักษ์จงกำนัย ให้
 ชุกเอาเด็ก สิ่งนั้นให้เอาถวายเป็นเครื่องประ กัยพระ
 ทนัง ประกัยอาคันพระพุทธรเจ้าก็ได้แล

ขุนอินทรา เจ้าเมืองนครศรีธรรมราช บอกไว้ว่า
 เกิมได้ นางกฤษณาแลนางทองมุก แลลูกหลาน
 หญิงชายตั้งบ้านอยู่เมืองไชยา มีลูก.....

...(ฉบับข) ผู้เป็นส่วยชั้นพระคลังหลวง ๑๐๐
 กระบอก แดกระบอกสนานด้วยลูก ๕๐๐ แท้แล้ว
 ให้ออกรักทูลละแ่ นางทองสมุกแลนางกฤษณา.....

(สิ้นฉบับเท่านี้)

นายสมพร บำรุงศิริ ผู้พิมพ์โฆษณา
 โรงพิมพ์อักษร มณฑลนครราชสีมา พ.ศ. ๒๔๗๑

โรงพิมพ์พิมพ์ศรี

ถนนเจริญกรุงนอกหน้าหอพระรัตน

พระนคร

SRI
BANGKOK